

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Aliquot Propositiones Novissimorum Casuistarum in materia Pœnitentiæ

Zeghers, C.

Coloniæ Agrippinæ, 1679

Caput VII. De qualitate pœnitentiæ

urn:nbn:de:hbz:466:1-42483

CAPUT VII.

De qualitate pœnitentiæ

108. Sicut vero ab Indulgentiis lucrandis deterrere nititur peccatores Pater Gabrielis, ita etiam à sacra communione, & singularem nobis præscribit pœnitentiæ modum: sic enim ait pag. 161.

109. *Qua magis accomodata peccato pœnitentiæ PROP. esse potest, quam pro tempore separari ab Eucharistia 32: in vindictam peccati.*

110. Non ita profecto sanctus Salesius, qui in *instructione pro Confessariis*, de qualitate pœnitentiæ sic scribit: *Hæc sunt Concilia, quæ confessarius in genere præscribere & injungere debet: inter quæ hæc existimo præ aliis utiliora, ut videlicet sapissime confessionis & sacratissima Eucharistia Sacramenta usurpet.*

111. Sanctus Carolus in *instructionibus primis* seu tractatu de Sacramento Confessionis prope finem ait, *admoneat eos de frequenti confessione & communione & paulatim secundum Augustini Consilium in sanctam eam consuetudinem adducat, ut singulis diebus Dominicis communicent.*

112. Et Concilio provinciali sexto titulo *quæ ad cleri disciplinam attinent*, Sacerdotes gravis delicti rei, propter quod suspendi merentur, & suspensi sunt, vult, ut pendente poena canonica seu suspensione, idem facient, & scribit, *Sacerdotes Missæ celebrandæ munere suspensi, frequenter, & ve-*

ro praesertim diebus Dominicis ac festis sacram Communionem sumant.

113. Antiquissimus notissimusque author Augustino ferè coëtaneus Gennadius de Ecclesiasticis dogmatibus cap. 53. gravium criminum occultorum reis inter satisfactionis opera injungit, ut jugi imo perpetuo luctu contraria pro iis qua peccet, agat, & Eucharistiam omnibus Dominicis diebus supplex usque ad mortem percipiat.

PROP: 33. 114. Non hos, sed Marcum Antonium & Arnaldum sequi maluit Pater Gabrielis, ex cuius partis 2. cap. 23. ratiunculas suas transcripsit: fontem ergo ipsius, seu Arnaldum adeamus.

PROP: 34. 115. Illam paenitentiam, qua est abstentio ab Eucharistia, semper Ecclesia paenitentis conditioni accommodatissimam, Christo acceptissimam, peccatori saluberrimam judicavit. Quare audi eum consequenter.

PROP: 35. 116. Esse gravem paenam ex eo apparet, quod boni cujusque privatio pro eo quantum illud est bonum gravis aut levior videri solet: cum ergo Eucharistia summum in hac vita Christiana hominis bonum sit, si qua illi superest fidei scintilla, si quis divinarum rerum sensus nihil ei gravius accidere vel acerbius pretest, quam ut suo vitio ab illa re, qua votorum illius summa esse debet, prohibeatur.

PROP: 36. 117. Et antea, seu parte prima cap 19. in fine ab Eucharistia secessione summa peccatoris demissio atque depressio, adeoque summus Dei, qui à solis honoratur humilibus, honor ac reverentia continetur, summa demeritque restituendi peccatoris spes, quoniam ipsa sponte Veritate, qui se humiliat exaltabitur.

118. Malè ergo Ecclesia fuit semper adeo sollicita, ut nullus decederet sine viatico, seu

Corporis Christi Domini perceptione (qua de
re antiquissimos canones 45. tibi exhibet Anto-
nius Augustinus Tarraionensis Archiepiscopus
in epitome juris canonici veteris lib. 24. titulo
xi.) quia secundum te , & discipulos tuos ,
gratior esset Deo , morientis humilitas. Do-
lendum quod tantos Doctores non habuerit
aut noverit antiquitas : quos tandem noscet
aula Belgica.

119. Cui tam elegantem rationem prebes ,
ad eludendum præceptum annuæ communio-
nis. Sic enim ad excusandas portus regalis filias ,
quæ cum insigni prevaricatione constitutionum
ordinis sui , debitis temporibus non communi-
cabant. Argumentaris in præfatione libri tui, nu-
mero. 6. & pro ipsis loquentem sic introducis.

120. *Tetigit me Deus spiritu sui motu , & per PROP
gratiam , cui non potui resistere , volui dijudicare 37.
me ipsum ne à Deo judicaret : volui exulare me ad
tempus à Sanctuario visibili , ne Deus me in perpetuum
exulem ageret ab invisibili.*

121. Atqui quod dicis , *cui non potui resistere*
damnavit Innocentius. X. adversus Jansenium.

122. Audet Arnaldus in sententiæ suæ con-
firmationem inducere Concilium Tridentinum
sess. 14. de poenit. cap. 8. quo solum decernitur ,
ut satisfactiones congruæ imponantur. De fa-
cra Communionem differenda nihil dicitur , sed
postea dum hac de re agunt Concilii patres, di-
cunt: *optaret Synodus , ut singulis missis adstantes non
solum spiritali affectu , sed Sacramentali etiam
Eucharistia perceptione communicarent , quo ad eos
hujus sacrificii fructus uberius perveniret.*

E

123. Au-

123. Audes inducere Paulum, quatenus in 1. ad Corinth. XI. p. 31. dicit: *Probet autem seipsum homo & sic de pane illo edat. Ubi per probationem ecclesiastica consuetudo (inquit Concil. Trid. sess. 13. de Eucharistia cap. 7.) declarat quod nullus quantumvis sibi contritus videatur, absque præmissa Sacramentali confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat. Tu vero novus Ecclesie Doctor declaras esse abstentionem à communione.*

PROP.
38.

124. Audes inducere Augustinum & Pacianum, qui locis à te citatis agunt de publica poenitentia, & consequenter de publice sceleratum quem ecclesia à Communione fidelium relictum, non nisi certis temporibus ad sacram Eucharistiam admittebat; sed nec excusabat, nec excusabant Patres illi, si præscripto per canones tempore non communicassent.

125. Arcebantur autem aliis temporibus, non ideo quod privatio Eucharistia esset maxime incommodata peccatori poenitentia; sed eâ ratione quam exhibet Romanis Catechismus, D. cap. 5. n. 93. *ut ceteri timore perterriti peccata deinceps diligentius vitarent.* Hoc etiam docet Augustinus lib. 5. hom. 50. & Siricius papa in epist. ad Himerium, & alii exemplum tribuant, quatenus ab obscænis voluptatibus retrahantur.

PROP.
39.

126. Sed audi quomodo pergat Arnaldus part. 2. cap. 18. in fine qui non communicat in Poeschate, modo faciat & iudicio confessarii, & ex causa legitima, qua principalis, & quasi unica, est desiderium poenitendi, reprehendi non potest.

127. Igitur etiam hinc eludet præceptum communionis annuæ) & omnia illa quæ statuta sunt in S. Ca.

S. Carolus in Conciliis & Synodis adversus non communicantes in Paschate, poterit enim canonis prevaricator prætere semper desiderium poenitendi, debet regulariter approbare confessarius, quia istud desiderium est principalis, & quasi unica non communicandi causa, & non communicare est maxime accomodata poenitentia. Frustra mandabit Pastor aut Episcopus, quia dicit: *se ad non communicandum moveri ex humilitate, & instinctu Spiritus Sancti, cui non potest resistere*, seu ut habet in editione latina, dicto numero 6. *inestabilis gratia.*

128. Perge Arnalde ad Quakerianos: tibi melius istic conveniet, quam in Gallia. Interim nos relictis alti sensus hominibus sequemur simplicitatem S. Caroli qui *lib. 2. constitutionum Synodalium, tit. de S. Eucharistia sumptione* ait: *ne Pascha tempore Eucharistia sumptionem ulla de causa differat.*

129. Denique si gratus sit Deo non suscipere Corpus filii ejus, frustra Christus Ioannis 6. perceptionem tantopere commendavit. Erravit graviter primitiva ecclesia, in qua quotidie communicabant. Si putas illos ab omni peccato mortali fuisse semper liberos; reconvincet Paulus ad *Corinth. cap. 11.* ubi peccantibus præcipit *ut se probent, & sic de pane illo edant: probatio autem illa est peccati mortalis confessio, ut docet Trid. Concilium sess. 13. cap. 7. & ut fideles quotidie communicent, optat sess. 22. de Sacrif. Missa cap. 6. & olim qui aliquoties communicare committebant, excommunicabantur Conc. Antiochenum sub julio 1. cap. 2.*

130. Ambrosius quoque lib. 4. de Sacramen-
tis cap. 6. ait: *si quotiescumque effunditur sanguis
in remissionem peccatorum effunditur, debeo illud
semper accipere, ut semper mihi peccata dimittantur*
qui semper pecco & lib. 5. cap. 4. *iste panis quo-
tidianus sumitur in remedium quotidiana infirmitatis*
Non opto quod qui perfectioni non fruuntur
communicent quotidie: nulli quotidianæ com-
munionis legem indico: sequamur S. D. N.
novissimam hanc de re Bullam, & agnosce dam-
natam ibi tuam & tuorum discipulorum doctri-
nam.

131. Disce ex Catechismo Romano part. 3.
cap. 4. quomodo perceptioni Eucharistiæ non
repugnet humilitas: cum percipis & Discipuli
tui percipiunt, dic, & dicant ex animo, *Do-
mine non sum dignus, & qui nihil nisi sanctos Pa-
tres buccinas, lege Augustini Epistolam 118
Item sancti Ignatii Martyris, Apostolorum disci-
puli & tertii post Petrum Patriarchæ Antio-
cheni epistolam ad Ephesios. Basilii ad Cesar. pa-
p. Chrisostomi homiliam ad populum Antiochenum
Hieronymum epist. 28. Cyprianum de oratione Do-
minica. &c.*

CAPUT VIII.

De Confessione frequenti & venialium.

132. **N**on fert Charitas vel ignis fatuus no-
vissimorum casuistarum frequentem
confessionem venialium, & Sacramenti pro illius
usum, notæ sunt Gandensium & aliorum nostrorum
tempo